

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 46152

гр. София, 29.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА Гражданско дело № 20231110122617 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Ищецът е направил искане по чл. 219, ал. 1 ГПК за привличане като помагач на „***“ АД. В решение № 106/16.07.2018 г. по гр. д. № 4088/2017 г. на ВКС, III г. о. е прието, че привличането на трето лице - помагач е обусловено от наличието на правен интерес за страната, която иска привличането /чл. 218 от ГПК/. Интересът се състои от постановеното в чл. 223 от ГПК действие на решението по отношение на третото лице /установително действие в отношенията на третото лице с насрещната страна и задължителна сила на мотивите в отношенията му с подпомаганата страна/. Интерес е налице в случай, че страната, искаща привличането, има регресни права срещу третото лице, спрямо които правата - предмет на първоначалните иски са преюдициални, т. е. следва да са в причинна връзка. Следователно правният интерес се определя от материалноправните отношения между привличащия и привлечения, които позволяват при неблагоприятно решение по главните иски, първият да предяви иск против втория, в който процес, по силата на чл. 223, ал. 2 от ГПК, третото лице ще бъде подчинено на мотивите на постановеното решение. Предпоставките на чл. 218 и чл. 219 от ГПК са условия за допустимост на акцесорното процесуално правоотношение. В разглеждания случай, са предявени иски по чл. 26 ЗЗД за нищожност на договор за поръчителство, съединени с иск по чл. 55 ЗЗД срещу *** ЕООД. Ищецът твърди, че сумите по процесния договор са получавани от *** АД, а след това са предавани на *** ЕООД. Следователно за ищеца липсва правен интерес от привличането на „***“ АД като трето лице помагач, доколкото при неблагоприятен изход за ищеца няма да има регресни права спрямо *** АД, поради което искането за конституиране на трето лице помагач на страната на ищеца следва да бъде оставено без уважение.

Следва да бъде дадена възможност на ищеца да уточни искането си за задължаване на ответника и на третото лице да представи следните документи- договор за поръчителство, Договор за паричен заем № 4488984,

вкл. погасителен план към него, СЕФ, справка за погасените вноски по кредита, разписки и извадка от счетоводните книги, като посочи каква е причината да заявява доказателствено искане по чл. 190 ГПК, след като твърди, че е страна по процесния договор за поръчителство и кредит кредит.

Следва да бъде уважено искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба въпроси, без въпрос № 4, тъй като е неотносим.

Доказателственото искане на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред Дирекция „Регистри“ при БНБ за издаване на справка за сключени договори за гаранция между М. Б. Х. и „****“ ЕООД във връзка Договор за паричен заем № 4319458 не следва да бъде уважавано, тъй като ответникът не оспорва, че е сключен такъв договор.

Страните следва да се поканят към постигане на спогодба за доброволно уреждане на спора между тях.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

По тези съображения и на основание 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за конституиране на трето лице-помагач на страната на ищеца „****“ АД, ЕИК 131576434, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. *** № 28, ет. 2, ап. 40-46.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от получаване на определението да посочи по каква причина заявява искането си на основание чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника и на осн. чл. 192 ГПК третото неучастващо по делото лице да представи Договор за паричен заем № 4488984, вкл. погасителен план към него, СЕФ, справка за погасените вноски по кредита, разписки и извадка от счетоводните книги, след като твърди, че е страна по договорите, като **УКАЗВА** на ищеца, че исканията по чл. 192 ГПК следва да бъдат сторени с писмена молба.

НАЗНАЧАВА изготвянето на **съдебно-счетоводна експертиза**, по която вещото лице да изготви заключение, в което да отговори на поставените в исковата молба въпроси, без въпрос № 4.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на **300 лева**, вносим от ищеца в **едноседмичен** срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по **съдебно-счетоводна експертиза В. П.**, като **УКАЗВА** на вещото лице да започне работа след представяне на доказателства за заплатен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред Дирекция „Регистри“ при БНБ за издаване на справка за сключени договори за гаранция между М. Б. Х. и „****“ ЕООД във връзка Договор за паричен заем № 4319458.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **06.02.2024 г. от 09:30 часа**, за когато страните да бъдат своевременно и надлежно призовани.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните, на ищеца- и препис от постъпилия отговор, а на третото лице- помагач препис от исковата молба, както и от отговора на исковата молба.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад както следва:

Предявени са от ищеца **М. Б. Х.** срещу ответника „***“ ЕООД обективно съединени искове с правна квалификация по **чл. 26, ал. 1, предл. 2 и предл. 3 от ЗЗД и чл. 55, ал.1, предл. I ЗЗД** за прогласяване нищожност на Договор за предоставяне на поръчителство № 4488984, сключен между **М. Б. Х.** и „***“ ЕООД поради заобикаляне на закона, евентуално поради противоречие с добрите нрави, и за осъждане на ответника да заплати сумата от **50 лв.**, част от претенция в пълен размер от общо 700 лв., представляваща недължимо платена сума по нищожен Договор за предоставяне на поръчителство № 4488984, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 27.04.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът **М. Б. Х.** излага твърдения, че на 20.05.2022 г. сключил Договор за паричен заем № 4488984 с „***“ АД, по силата на който последният, в качеството си на кредитодател, отпуснал сумата от 1500 лв. в полза на ищеца и кредитополучател по кредита. Сочи, че в чл. 4 от Договора било уговорено предоставяне на обезпечение – две физически лица поръчители, които да отговарят на конкретни изискуеми от кредитора условия, или банкова гаранция, в полза на кредитора. Поддържа, че при сключване на договора за кредит ищецът сключил и договор за предоставяне на гаранция № 4488984, съгласно който ответникът поело задължението да обезпечи изпълнението по договора за паричен заем от страна на ищеца. Обезпечението се изразявало в наличие на парични средства и готовност за изплащане на задълженията на кредитополучателя, като ищецът заплатил възнаграждение, които били разсрочени за плащане заедно с месечната погасителна вноска по кредита. Ищецът следвало да заплаща дължимите парични суми на кредитодателя, който бил упълномощен от ответника да събира в негова полза възнаграждението му по договора за предоставяне на поръчителство. Посочва се, че ищецът погасил изцяло сумата по кредита. Поддържа, че действителността на договорът за поръчителство е предпоставена от валидно съществуване на главното правоотношение по договор за кредит или отделни негови клаузи, сред които и тази на чл. 4. Поддържа нищожност на клаузите за възнаграждение за поръчителство, тъй като същата целяла заобикаляне на закона. Твърди, че с възнаграждението по договора за поръчителство се целяло едно допълнително оскъпяване по кредита. С уговорката за заплащане на допълнителна сума по него се заобикаляла забраната на чл. 19, ал. 4 ЗПК, поради факта, че се касаело за разход по договора за кредит и същият следвало да се счита включен към ГПР. Посочва, че невключването на възнаграждението в ГПР на кредита е в нарушение с добрите нрави и влече недействителност на целия договор за кредит. Сочи се, че кредитодателят и

поръчителят са свързани лица, като в случая чрез плащането на възнаграждение за предоставено обезпечение се осигурява разпределянето на печалба в полза на едноличния собственик на ответника в лицето на дружеството, отпуснало кредита. По този начин се прикривало едно допълнително възнаграждение по договора за кредит, което било изначално ясно, но не било включено в ГПР. Твърди, че договорът за поръчителство е недействителен, тъй като не се предоставя реална услуга, и същият е сключен в противоречие с добрите нрави и цели заобикаляне на закона /чл. 19, ал. 4 ЗПК/. Сочи се, че договорът за предоставяне на поръчителство бил нищожен поради накърняване на добрите нрави и защото сумата, уговорена като възнаграждение, била в размер на повече от половината сума по отпуснатия заем. Моли за уважаване на предявените искове. Претендира присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „***“ ЕООД депозира отговор на исковата молба, чрез юрк. **, като оспорва иска като неоснователен. Оспорва евентуалната недействителност на договора за потребителски кредит да има отражение върху действителността на договора за предоставено обезпечение. Счита, че последиците от неспазването на правните норми на ЗПК са неотносими към договора за предоставяне на обезпечение, тъй като последният е извън приложното поле на ЗПК. Посочва, че ответникът не е страна по договора за паричен заем. Оспорва да е налице правен интерес за привличането като трето лице помагач на „***“ АД. Оспорва наличието на правен интерес и за завеждане на установителния иск за обявяване нищожността на процесния договор за паричен заем. Твърди, че разглеждането на твърденията за недействителност на договора за паричен заем не се включва в предмета на делото, с оглед което евентуалното произнасяне по него ще бъде произнасяне по свръхпетитум. Поддържа, че процесният договор за поръчителство отговаря за законовите изисквания за действителност. Твърди, че предоставя гаранционни сделки по занятие, като обезпечава изпълнението по договори за кредит срещу възнаграждение. Сочи, че възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство е насрещна престация срещу предоставената услуга по обезпечение на кредита. Оспорва сключеният между страните договор да противоречи на добрите нрави, нито на принципа за справедливост и еквивалентност на престациите, респективно на принципа за добросъвестност. Моли за отхвърляне на исковете.

Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

По иска по чл. 26, ал. 1 ЗЗД:

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ищеца е да докаже че на 20.05.2022 г. между М. Б. Х. и „***“ ЕООД е бил сключен Договор за предоставяне на гаранция № 4488984; обстоятелствата, от които произтича, че договорът е нищожен на заявените правни основания с исковата молба, а именно поради заобикаляне на закона

/чл.19, ал. 4 ЗПК/ , накърняване на добрите нрави, като **УКАЗВА** на ищеца, че не сочи доказателства за горепосочените обстоятелства.

По иска по чл. 55, ал.1, предл. първо ЗЗД:

За да възникне правото на вземане по иск по чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД е необходимо да се установи, че: 1/ процесната сума е излязла от патримониума на ищеца и в изпълнение на сключен договор, който е нищожен; 2/тя е постъпила в имуществения комплекс на ответника; и 3/това разместване на блага от имуществото на ищеца в патримониума на ответника е без правно основание/ не е бил налице годин юридически факт/. В доказателствена тежест на ищеца е да установи първите две предпоставки, като се указва на ищеца, че не сочи доказателства.

В тежест на ответника е да установи основание за получаване, респ. за задържане на полученото.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобшили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай **половината от внесената държавна такса се връща на ищеца**. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван **способът медиация**. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към **център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите** към Министерство на правосъдието.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните, на ищеца- и препис от постъпилия отговор, а на третото лице- помагач препис от исковата молба, както и от отговора на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____